

[Oria Møller.]

vil blive foretaget noget på disse områder. Men det er ikke sagt for at sige, at så er den hellige grav velforvaret, så kan vi slå os til ro med, at det går jo alligevel godt nok. For vi er konstant i den situation, at der bør foretages endnu stærkere indgreb og endnu klarere afgrænsninger for at komme noget sådant til livs. Det er altså ikke nok bare at konstatere, at vi er på vej med en sund og fornuftig lovgivning, der er andre ting at tage fat på, og det vil nok i den forbindelse være nødvendigt at få ridset lidt op i forbindelse med den seneste tids debat.

Jeg vil gerne tage en enkelt sætning som en slags målsætning ud af den redegørelse, som justitsministeriet har givet. Det er nogle linjer, hvor rigsadvokaten giver udtryk for den opfattelse, at utilbørlig økonomisk virksomhed mest effektivt hindres ved, at udsigten til gevinst afskæres. Det er en ualmindelig klar målsætning for noget af det, vi skal i gang med. Hvordan kan det lade sig gøre at indskrænke mulighederne for at få en billig økonomisk gevinst på bekostning af andre? Hvordan kan man komme af sted med at stoppe transaktionerne? Hvordan kan det lade sig gøre at få kontrol med finansieringsselskaber, der har overmåde gode muligheder for øjeblikket på disse områder? Jeg kan ikke lade være med at nævne i den forbindelse, at på det område er jeg fuldstændig tryk ved, at justitsministeren var den, der rejste sagen om Boss-affæren i sin tid og dermed også må sidde inde med nogen erfaring for, hvordan man kan komme igennem på dette område. Jeg håber, at jeg fra justitsministeren får et svar om, at der her er noget på vej; der er visse muligheder at tage fat på.

Og hvad kan man så yderligere gøre? Diskussionen har stået om statsadvokat Grells forslag om at lave en såkaldt generel paragraf til at samle op, hvad man i øvrigt måske ikke kunne få formuleret hverken i særlovgivning på nogle af de mange områder, jeg har nævnt, eller i straffeloven.

Statsadvokat Grells forslag vil jeg godt lige have lov at nævne endnu en gang: den, der i udøvelsen af erhverv ved grov tilside-sættelse af sociale hensyn eller god forretningsskik skaffer sig økonomisk fordel eller tilføjer andre formuetab, må kunne straffes. Det er en meget generel bestemmelse, og jeg

forstår udmærket godt, at man vil have betænkeligheder over for en sådan paragraf. Den er sikkert i sin form alt for generel, og så vidt jeg har forstået, er det også stort set indstillingen blandt jurister. Men dermed ønsker jeg ikke bare at få den kastet til side, for der ligger et hensyn i den, som man på en eller anden måde bør prøve på at få udformet.

Jeg tror, det er nødvendigt at fastslå to ting. For det første må man på alle punkter i særlovgivning og i straffelovgivning forsøge at lave de netmasker, hvorigennem fiskene vil smutte, så små, at vi fanger alle de store fisk i dem. Derfor er det en nødvendighed, at man i særlovgivning og straffelovgivning får disse ting præciseret, også sådan at domstolene kan virke efter de regler, vi laver. Men for det andet anser jeg det for at være overordentlig væsentligt, at man, hvis dette først er sket, så også tager en paragraf af et generelt indhold med dels for at samle op, men dels også af hensyn til den kolossale præventive virkning noget sådant afgjort ville få over for den økonomiske kriminalitet.

Jeg anser det derfor for at være særdeles værdifuldt, at dr. jur. von Eyben har blandet sig i debatten og gjort opmærksom på nogle synspunkter, som jeg meget stærkt vil anbefale at der bliver arbejdet videre med i justitsministeriet. Så vidt jeg har forstået disse tanker, går de ud på, at man forsøger at typebestemme nogle af alle disse forbrydelser, man vil have fat på, og derefter følger nogle generelle betragtninger til. Jeg mener, at begge de to forslag, som jeg her har nævnt, bør indgå i de videre drøftelser, og at de sammen med det øvrige lovgivningsarbejde vil kunne medføre en tæt maskemekanik, der gør, at vi vil kunne stoppe en lang række økonomiske forbrydelser.

Derudover vil jeg mene, at det også må være nødvendigt med anden form for indsats. Mit parti har den opfattelse, at vi ikke bare ved at gøre disse ting her kan nå igennem, men at man bør søge at få oprettet, jeg ved ikke, om det skal kaldes et korps eller en afdeling inden for politiet med specielt sagkyndige til at tage fat på disse opgaver. Vi er i hvert fald i min gruppe ikke i tvivl om, at skal vi virkelig få held med at komme såkaldt bagmandsvirksomhed til livs og først og fremmest alle former for